

Další krok k většímu válečnému napětí

Ve čtvrtek 7. března došlo k zatím poslednímu rozšíření reliktu studené války, Severoatlantické aliance. Oficiálně se členem NATO stalo Švédsko a skončilo více než 200 let vojenské neutrality této země. V Evropské unii tak zbývají čtyři státy, které nejsou zároveň členy paktu, jenž nelegálně bombardoval Jugoslávii a přispěl, též nelegálně, ke svržení Muammara Kaddáfího v Libyi; jmenovitě jde o Rakousko, Irsko, Maltu a Kypr.

Není pochyb o tom, že vstup Švédska do Aliance může pouze dále poškodit již tak dost napjaté vztahy mezi ostatními státy NATO a Ruskou federací. Jde tak o další eskalaci, která přibližuje ostatní evropské země k válce. Stejně jako slova francouzského prezidenta a bojovníka proti právům francouzských a evropských pracujících ve prospěch Uberu v jednom. Prezident Macron se totiž zřejmě zhlédl v Napoleonu Bonapartovi, když minulý týden prohlásil, že Francie možná bude muset poslat na Ukrajinu svou armádu. Čímž navázal na slova polského ministra zahraničí Sikorského, dle kterého již vojáci NATO na území Ukrajiny operují.

»Z archivů víme, že padla slova, které si Rusové mohli legitimně vyložit jako slib, že se Aliance nebude rozšiřovat,« míní přitom bezpečnostní analytik Jan Ludvík. Nebylo to podle něj sice závazné a na papíře. *»Nemůžeme ale říct, že nikdy nezaznělo nic, o čem by si v Rusku nemohli říct: Tohle je ten slib,«* tvrdí Ludvík. Také se někdy zmiňuje údajný slib, že na území nových členských států NATO nebudou stát vojenské základny například americké armády. *»To byla a je pravda,«* uznává bezpečnostní analytik. Přistoupení Švédska tak paradoxně může být pro naši bezpečnost spíše negativní, než aby ji posilovalo.

I přesto jsou zde ti, kteří na švédském vstupu zvládlí vydělat. A nejde jen o Washington. Asi nejvíce byla totiž ze situace schopná vytěžit Ankara. Turecko dlouhou dobu naznačovalo rezervovanost k přijetí Švédska do Aliance a tlačilo Švédy k vydání osob podezřelých za podporu organizací, které Turecko, a v některých případech i EU, považuje za teroristické, k zákazu pro-kurdských demonstrací a k zákazu pálení Koránu. Švédsko poslušně slíbilo Turecku, že bude respektovat jeho bezpečnostní obavy. Kdo chce s vlky býti, musí s nimi výti.

Kromě prikazování Švédům však Ankara byla schopná získat za souhlas se vstupem severského státu do NATO ještě více od dalších států. Američané nakonec, i přes vyslovené obavy některých amerických zákonodárců nad stavem lidských práv v Turecku, odsouhlasili prodej stíhaček F-16, o které měla Ankara dlouhou dobu zájem, Kanada pak musela zrušit své embargo na součásti pro vojenské drony, které zavedla, neboť Turci tyto technologie následně dodávali Ázerbájdžánu v jejich boji proti Arménům.

Přes sníženou bezpečnost, kterou vstup Švédska do NATO přináší, nás tak může hřát na srdci, že další porušení lidských práv, kterých se Turci dopouštějí v okupované severní Sýrii, bude prováděno nejmodernějšími zbraněmi.

Piráta Bartoš: Ne NATO

A když už jsme si minulý týden připomněli těch 25 let vstupu České republiky do NATO, schválně zda poznáte, kdo směrem k Severoatlantické alianci pronesl tato slova: *»Já osobně odmítám politiku NATO. Nesouhlasím s naším členstvím. Neexistují mírové bomby.«* Ano, byl to v roce 2011, před vstupem do vrcholné politiky, jeden z čelných představitelů pětikoalice, vicepremiér a předseda Pirátů Ivan Bartoš. Co říká Bartoš dnes? *»Za 25 let už nikdo neříká: 'my a NATO', protože už všichni pochopili, že 'my jsme NATO'.*» Aneb pro členství ve vládě si budu po vzoru koaličních partnerů lidovců myslet cokoliv.

Vraťme se ale od Bartoše zpátky k prezidentu Macronovi a Uberu. Po dlouhé době byla totiž předminulé pondělí Radou EU konečně schválena dohoda o pravidlech osob pracujících prostřednictvím platform, jako jsou kurýři či řidiči internetových taxislužeb. Nově by tak mělo na tyto osoby být nahlíženo jako na

zaměstnance těchto platform a jako zaměstnancům jim také musí náležet zaměstnanecké benefity, jako je například nárok na placenou dovolenou či mateřskou dovolenou. Parlament však přijal svou pozici k této navržené směrnici již před více než rokem. První kompromisní dohody dosáhl Parlament s Radou již v prosinci minulého roku, proč tedy trvalo finální schválení Radě tak dlouho?

Macron, lobbista Uberu

Platformy jako Uber a Bolt, nepřející si dát lidem, kteří pro ně pracují, stejné podmínky jako tradičním zaměstnancům, tvrdě lobbovaly u vlád členských států a v řadě z nich našly úspěch. Především pak ve Francii, Německu, Estonsku a Řecku. Tyto státy následně přijetí dohody až do minulého pondělí úspěšně blokovaly. Nakonec však Francie a Německo zůstalo ve své opozici osamoceno a přijetí návrhu už tak nemohl ani jeden stát zablokovat. Miláček a šampion Uberu, francouzský prezident Macron, který v dnešních dnech mluví o vyslání vojáků Severoatlantické aliance na Ukrajinu, tak zaznamenal porážku. Tak snad aby malý Napoleon zůstal raději doma, když nebyl pro své korporátní kamarády schopen vyhrát bitvu ani proti kurýrům.

I přes to, že byla směrnice na Radě přijata, je však její obsah zásadním způsobem oslaben, což také nakonec přesvědčilo Estonsko i Řecko k hlasování pro ni. Určit tak, kdo je zaměstnancem, bude záležet na pravidlech, které si pro sebe nastaví členské státy samotné, což znamená, že některým pracujícím bude nadále možné odřeknout status zaměstnance a s tím i benefity, bude-li si to daný členský stát přát. Pamatuji si na demonstrace, které probíhaly i v České republice, a i když jsem ráda, že alespoň nějaká směrnice bude existovat, schválí-li ji příští měsíc ještě Evropský parlament, doufám, že v příštím volebním období získají osoby pracující prostřednictvím platform skutečně dostatečnou ochranu před vyděračským zacházením ze stran jejich zaměstnavatelů.

Přizná CIA manévry?

Ráda bych vám předala i následující informace, kterým se české prostředí vyhýbá jako čert kříži. O roli CIA se spekuluje již mnoho let. O věrohodnosti některých zveřejněných informací se dá často úspěšně pochybovat. Nedávno však vyšla rozsáhlá studie o CIA od věhlasného, sice kontroverzního, ale vysoce respektovaného autora, jehož články světová veřejnost bere velmi vážně. Autorem je prof. Jeffrey Sachs. Americký ekonom, který se věnuje hospodářskému růstu, udržitelnosti životního prostředí, oddlužení rozvojových zemí, redukci chudoby a globalizaci i světu diplomacie. Je speciálním poradcem generálního tajemníka OSN Antónia Guterrese pro Rozvojové cíle tisíciletí a v téže roli pracoval i pro jeho předchůdce Pan Ki-muna a Kofi Annana.

Sachs studoval na Harvard College, kde už ve věku 29 let získal titul profesora. Podílel se na ekonomických reformách v Bolívii, Polsku nebo Ruské federaci. Jeho reformním plánům se přezdívalo »šoková terapie«, která v devadesátých letech zaujala i české pravicové ekonomy.

V Bolívii se v roce 1985 podařilo Sachsovi srazit hyperinflaci z 20 000 % za rok na 11 %. Reformy však rovněž způsobily růst nezaměstnanosti, pokles průmyslové výroby a hospodářský pokles. Sachs se pak věnoval reformám v postkomunistických ekonomikách. V roce 1990 přijala šokovou terapii polská vláda. Sachs byl také poradcem v Jugoslávii a následně v Rusku, kde se mu opět nepodařilo uspět tak, jak si představoval. V tomto tisíciletí přestal Sachs prosazovat šokovou terapii a věnoval se například dopadu sankcí proti Venezuele. Zjistil, že 31% nárůst počtu úmrtí mezi lety 2017 a 2018 byl způsoben americkými sankcemi uvalenými na Venezuelu a že v důsledku toho mohlo ve Venezuele zemřít 40 000 lidí. Napsal, že »sankce připravují Venezuelany o život zachraňující léky, lékařské vybavení, potraviny a další nezbytné dovozy«. Sachs rovněž soustavně kritizuje Mezinárodní měnový fond a ostré kritice podrobuje mezinárodní bankéře i Evropskou unii.

Ve studii o CIA Sachs tvrdí, že tato organizace má 3 základní problémy: cíle, metody a fakt, že není nikomu odpovědná. Operačními cíli je cokoliv, co CIA nebo prezident USA považují za zájem USA v dané době, bez ohledu na mezinárodní právo, ba dokonce i samotné právo USA.

Sachs cituje jednoho z posledních ředitelů CIA Mike Pompea, který napsal: »V CIA jsme lhali, podváděli, kradli. Měli jsme na to celé kurzy.« CIA má za úkol podvracet »nepřítele«, kterým je kdokoliv, koho CIA či

prezident USA takto definuje. Používá k tomu nejrůznější metody – od vražd, převratů, zinscenovaných nepokojů, vyzbrojování rebelů apod. Když v roce 1961 došel prezident Eisenhower k názoru, že demokraticky zvolený prezident dnešního Konga Lumumba je »nepřitelem«, tak CIA zorganizovala jeho vraždu. Lumumba ovšem nebyl posledním africkým prezidentem, jehož svržení zorganizovala CIA.

Od roku 1975 CIA tajnými operacemi podporovala islámské džihádisty v Afghánistánu, což vedlo k založení teroristické al-Kajdy. Na Balkáně CIA tajnými operacemi podvracela Srbsko, na Kavkaze zas Rusko a ve střední Asii byla jejím terčem Čína. Tam všude využívala džihádisty, které sama vycvičila. Od roku 2010 se CIA stejnými prostředky, tedy islámskými džihádisty, snažila svrhnout syrského prezidenta Bašára al-Assada. Nejméně 20 let se CIA již snaží ovládnout celou Ukrajinu. V únoru 2014 zorganizovala násilné svržení prezidenta Viktora Janukovyče a rozpoutala tak něco, v čem je prapůvod i dnešního konfliktu na Ukrajině.

Čas od času některý z bývalých amerických činitelů prozradí o CIA více, než zamýšlel. Například Zbigniew Brzezinski přiznal, že přesvědčil prezidenta Jimmyho Cartera, aby nařídil CIA vycvičit islámské džihádisty, kteří destabilizovali afghánskou vládu s cílem donutit Sovětský svaz provést invazi do této země.

Pokud jde o Ukrajinu, tak se CIA stále snaží udržet svou rozhodující roli v tajnosti. Malé okénko do jejich akcí nabídli ruští zpravodajci, kterým se podařilo nahrát rozhovor mezi tehdejší zástupkyní ministra zahraničí Victorií Nulandovou, která byla nedávno tiše odvolána, a americkým velvyslancem na Ukrajině Geoffrey Pyattem, který je dnes zástupcem ministra zahraničí. V něm domlouvali sestavování ukrajinské vlády po puči, který podle Nulandové stál USA 5 miliard USD.

Sachs vidí malinkou naději v tom, že dnes vede CIA William Burns, který byl velvyslancem USA v Rusku v roce 2008 a tehdy varoval vládu, že se dopouští hluboké chyby tím, že se snaží rozšířit působení NATO na celou Ukrajinu.

Sachs popisuje katastrofální dopady tajných operací CIA v Afghánistánu, na Haiti, v Sýrii, Venezuele, Kosovu, Ukrajině a v dalších místech, které vedly k mnoha zbytečným úmrtím, nestabilitě a k destrukcím. Sachs uzavírá svou studii výzvou k médiím, akademickým institucím i Kongresu, aby donutily vládu zahájit vyšetřování těch operací CIA, které nejvíce porušily mezinárodní právo, a žádá zveřejnění dokumentů, aby mohla být CIA pohnána k demokratické zodpovědnosti. Je však nepravděpodobné, že by Sachs sám uvěřil, že k tomu dojde.

Odkaz na aktuální video naleznete zde: <https://www.youtube.com/watch?v=1-4fUFITyus&t>

Tajně vyjednávaný pakt mezi Vatikánem a ČR: <https://www.youtube.com/watch?v=yN-via8xftM&t=1s>

Sestřih debaty europoslanců na CNN Prima News: <https://www.youtube.com/watch?v=vbNPVx2uFaE&t>

Vystoupení v Evropském parlamentu ke sledování občanů:

<https://www.youtube.com/watch?v=KE2hrUYo-E>

Dovolují si Vás pozvat na nejbližší debaty:

- Úterý 19.3. – NERATOVICE – od 16:00 hod. v restauraci U Stejskalů (Kpt. Jaroše 235).
Hosté: Jana Turoňová, Milan Krajča, Jan Skalický.
- Čtvrtek 21.3. – MLADÁ BOLESLAV – od 16:00 hod. v Hudební síni Domu kultury (Dukelská 1093).
Hosté: Jan Skalický, Petra Prokšanová.
- Pátek 22.3. – MOST – od 17:00 hod. v restauraci Severka
Hosté: Jan Skalický.
- A dále se můžete těšit na debatu v Rychnově nad Kněžnou (2.4.), Plzni (3.4.), Znojmě (4.4.) a na mnohých dalších místech.

Připomínám, že KSČM i uskupení STAČILO! sbírá podpisy pod petici proti korespondenční volbě. Stáhnout si formulář můžete zde: <https://www.kscm.cz/wp-content/uploads/Petice-proti-zavedeni-korespondencni-volby.pdf> následně vytisknout, podepsat (ideálně i s rodinou a přáteli) a poslat zpět na uvedenou adresu. Podepsat petici můžete také elektronicky zde: <https://gov.cz/e-petice/580-petice-proti-zavedeni-tzv-korespondencni-volby>

Podpořit kampaň uskupení STAČILO! můžete také zakoupením propagačních předmětů s naším logem: <https://eshop.futura.cz/kategorie-produktu/stacilo/>

S pozdravem

Kateřina Konečná